

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

«Πεντηκοστή ... Προσκλητήριο Χριστού»

Η ευαγγελική περικοπή της μεγάλης εορτής της Πεντηκοστής, καθιστά όλους μας αποδέκτες, ενός ζωντανού και διαχρονικού προσκλητηρίου του Χριστού. Μέσα στο πλήθος της εορτής, ο Κύριος υψώνει τη φωνή Του και απευθύνει λόγο που διαπερνά τους αιώνες: «Ὅστις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω». Η δίψα αυτή δεν είναι απλώς σωματική, αλλά βαθύτατα υπαρξιακή· είναι η αναζήτηση του ανθρώπου για αλήθεια, ζωή και πληρότητα.

Ο ευαγγελιστής Ιωάννης ερμηνεύει ότι ο λόγος αυτός αναφέρεται στο Άγιο Πνεύμα, το οποίο επρόκειτο να λάβουν, όσοι πιστεύουν στον Κύριο. Πράγματι, κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, η υπόσχεση αυτή εκπληρώνεται. Λαμβάνει χώρα η συγκλονιστική επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος επί των Αποστόλων και εγκαινιάζεται η ιστορική πορεία της Εκκλησίας, ως ζωντανό Χριστού Σώμα. Από τη στιγμή αυτή και εφεξής, «πάντα χορηγεί το Πνεύμα το άγιον»· αναδεικνύει προφήτες, τελειοποιεί ιερείς, μεταμορφώνει απλούς ανθρώπους σε θεολόγους και συγκροτεί ολόκληρο τον θεσμό της Εκκλησίας. Η δύναμη αυτή του Παρακλήτου γίνεται εμφανής, από την πρώτη στιγμή και μέσα από την δράση των Αποστόλων που από φοβισμένοι μαθητές, κλεισμένοι στο υπερώο, μεταβάλλονται σε θαρραλέους κήρυκες της Αναστάσεως. Η παρουσία του Αγίου Πνεύματος φωτίζει, αγιάζει και ενδυναμώνει τον άνθρωπο, χαρίζοντάς του τη βεβαιότητα της σωτηρίας. Χωρίς αυτήν, ούτε το αποστολικό κήρυγμα θα είχε ακουστεί, ούτε οι μάρτυρες θα είχαν αντέξει, ούτε η Εκκλησία θα είχε διατηρηθεί μέσα στους αιώνες.

Ωστόσο, η σημερινή περικοπή δεν προβάλλει μόνο τη δωρεά της Θείας Χάριτος, αλλά και τη στάση του ανθρώπου απέναντί της. Το πλήθος διχάζεται· άλλοι πιστεύουν, άλλοι αμφισβητούν. Οι Φαρισαίοι, παρά τη γνώση των Γραφών και τη θέα των θαυμάτων, επιλέγουν να απορρίπτουν την αλήθεια. Όπως επισημαίνει ο ιερός Χρυσόστομος, τίποτε δεν είναι απλούστερο από την αλήθεια για τον καλοπροαίρετο άνθρωπο· όμως για εκείνον που κυριαρχείται από κακία και εγωισμό, γίνεται απρόσιτη.

Αντιθέτως, οι απλοί και καλοδιάθετοι άνθρωποι γίνονται δεκτικοί και συμμετέχουν στην ευεργεσία της Θείας Ενέργειας. Η καρδιά που δεν φέρει πονηρία, γίνεται δοχείο Χάριτος. Το Άγιο Πνεύμα δεν επιβάλλεται, αλλά αναπαύεται εκεί όπου υπάρχει ταπείνωση, καθαρότητα και ειλικρινής αναζήτηση του Θεού.

Η Πεντηκοστή, λοιπόν, δεν αποτελεί μόνο ένα ιστορικό γεγονός, αλλά μία διαρκή πραγματικότητα στη ζωή της Εκκλησίας. Το Άγιο Πνεύμα παραμένει και ενεργεί ακατάπαυστα: στα Μυστήρια, στη λατρεία, στη ζωή των πιστών. Με το Βάπτισμα εισερχόμαστε στο σώμα του Χριστού, με το Χρίσμα λαμβάνουμε τη σφραγίδα της δωρεάς του Πνεύματος. Εκείνο καθοδηγεί, ενώνει και αγιάζει, οδηγώντας τον άνθρωπο από το «κατ' εικόνα» στο «καθ' ομοίωσιν».

Η πρόσκληση του Χριστού παραμένει ανοικτή. Η δίψα του ανθρώπου μπορεί να σβήσει μόνο με το «ύδωρ το ζών». Στο χέρι του καθενός είναι να διατηρήσει άσβεστη τη φλόγα του Παρακλήτου, να καλλιεργηθεί πνευματικά και να καταστεί μέτοχος της άκτιστης Θείας Χάριτος. Τότε, η Πεντηκοστή παύει να είναι απλώς εορτή και γίνεται εμπειρία ζωής, φως και αλήθεια που μεταμορφώνει ολόκληρη την ύπαρξη.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ Φ. Ν. Θ.

Ιερομόναχος Χρυσόστομος Ζαράρης